

terrænregulering, landskabsmodellering m.v.). Retningslinierne forventes at kunne bruges ved hovedparten af de anmeldelser, hvor anmelderen ønsker at genanvende jorden.

Den jord, der ikke omfattes af generelle regler, skal som udgangspunkt håndteres efter bestemmelserne i miljøbeskyttelsesloven. Det forudsætter en selvstændig vurdering efter miljøbeskyttelsesloven, om håndtering af jorden er omfattet af affaldsbestemmelserne. Kommunen har allerede i dag, i følge affaldsbestemmelserne, anvisningspligt overfor jord, som ønskes bortskaffet.

Til § 50

§ 50, stk. 1, omhandler al flytning af jord udenfor en ejendom. Bestemmelsen gælder kun for jord, der ønskes flyttet over et ejendomsskel. Så længe jorden befinder sig indenfor ejendommen, er det den pågældende ejer, som er ansvarlig, og som får pålagt retsvirkninger efter en række af lovens øvrige bestemmelser, blandt andet kapitel 2 om forureningskortlægning og tilladelse til ændret anvendelse.

Efter stk. 1 er »enhver« der flytter jord udenfor den ejendom, hvor det er opgravet, og »enhver«, der anvender sådan jord ansvarlig for, at jorden ikke giver anledning til forurening eller fare for sundhed. Ved »enhver« forstås ikke blot den ansvarlige ejer eller bruger af ejendommen, men også den entreprenør og transportør, der fysisk faktisk forestår arbejdet.

Formålet med bestemmelsen er først og fremmest at sikre en høj miljøansvarlighed hos såvel bygherren som den udførende entreprenør, herunder sikre, at der ikke »handles« med ansvaret i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder.

Før udbud af et byggeri bør bygherren gøre sig overvejelser om byggegrundens forureningstilstand og om, hvad der skal ske med overskudsjord fra byggeriet. Hvis grunden er forureningskortlagt, eller hvis bygherren af anden årsag har mistanke om forurening på grunden, bør bygherren være opmærksom på anmeldekravet i stk. 2. Det kan være hensigtsmæssigt, at bygherren lader den jord, der skal graves op, analysere inden byggeriet udbydes til entreprenør. Hvis grunden ikke er forureningskortlagt, og bygherren ikke har mistanke om forurening, bør udbudsmaterialet indeholde betingelser for, hvorledes entreprenøren skal forholde sig, hvis der forårsages eller konstateres forurening under arbejdets udførelse.

Pligten efter § 50, stk. 1, til at sikre sig, at jorden ikke giver anledning til skadelig virkning på grundvand, menneskers sundhed og miljøet i øvrigt betyder, at den pågældende skal sikre sig, at jorden ikke er for-

urennet. § 50, stk. 1, skal dermed også forebygge tidligere eksempler, hvor forurennet jord er dukket op på u hensigtsmæssige steder, specielt i råstofgrave, bl.a. fordi jorden på opgravningsstedet ikke har været nærmere undersøgt.

Den i stk. 2 nævnte anmeldeordning omfatter forurennet jord, jord fra kortlagte ejendomme, jf. lovforslagets §§ 4 og 5, og jord fra arealer, der anvendes til offentlig vej, jf. lovforslagets § 3, stk. 3. Anmeldeordningen, der er led i det forslåede jordstyringssystem, har som hovedprincip, at den, der flytter jorden, dvs. ejer, bygherre eller entreprenør, skal anmelde flytningen til kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsen adskiller sig fra Jordforureningsudvalgets forslag, idet udvalget ønskede styring af enhver jordflytning. Afvigelsen fra Jordforureningsudvalgets forslag hænger sammen med det ændrede kortlægningssystem, idet et areal efter det nu foreslåede system kan kortlægges på vidensniveau 1 allerede ved kendskab til forureningskilder. Det er også indgået i overvejelserne, at en anmeldepligt for al jord kan blive unødigt omstændelig.

Ifølge § 50, stk. 2, er det afgørende, at jorden er forurennet, eller at jorden flyttes udenfor en kortlagt ejendom. Ligesom i § 50, stk. 1, er ejendomsskellet således afgørende for, at bestemmelsen får virkning. Det fremgår af stk. 2, at bestemmelsen også har virkning for en delvis kortlagt ejendom, hvis jord ønskes flyttet fra den kortlagte del af ejendommen til den ikke kortlagte del af samme ejendom.

Anmeldeordningen i stk. 2 forudsætter i øvrigt, at anmelderen kan give oplysninger om den lokalitet, hvor jorden skal genanvendes, og eventuelt har indgået aftale med den pågældende bruger af jorden. Hvis den, der graver jorden op, ønsker af afsætte denne til et firma, som står for videre behandling og afsætning af jorden, skal det pågældende firma tillige anmelde genanvendelsen til sin hjemstedskommune samt til det pågældende amtsråd og den pågældende kommunalbestyrelse, hvor jorden ønskes anvendt, jf. stk. 2. Den, der graver jorden op, skal i denne situation anmelde til sin kommunalbestyrelse, at jorden ønskes afhændet til det pågældende firma. Hvis firmaet har hjemsted i en anden kommune end der, hvor jorden graves op, skal kommunalbestyrelsen i firmaets hjemkommune tillige have anmeldelse.

Hvis jorden ønskes genanvendt i en anden kommune end den, hvori opgravningslokaliteten eller afsætningsfirmaet ligger, kan kommunalbestyrelsen alene påse, at jorden principielt kan genanvendes, mens kommunalbestyrelsen ikke kan føre tilsyn med det konkrete genanvendelsesprojekt. Med henblik på at